Žiūrėk, žiūrėk! Kur Ludde?

Senelis Lennart

Ši knyga priklauso:

_____

Sveiki atvykę į šią pavyzdinę knygą! Ji sukurta lygiai taip pat, kaip bus sukurta jūsų knyga – iš šalia parodytų nuotraukų ir pasirinkimų – ir parodo, kaip gali atrodyti pasakojimas nuo „Saga“ jums. Vartykite, skaitykite ir įsivaizduokite savo vaiką kaip savo pasakos herojų.

Hugo ką tik sukako dveji. Dabar jis pas senelį Lennartą kaime. Geltoni batai sako: pliumpt, pliumpt, pliumpt. Hugo sako: „Žiūrėk!“

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Prie vartelių.

Štai Ludde!

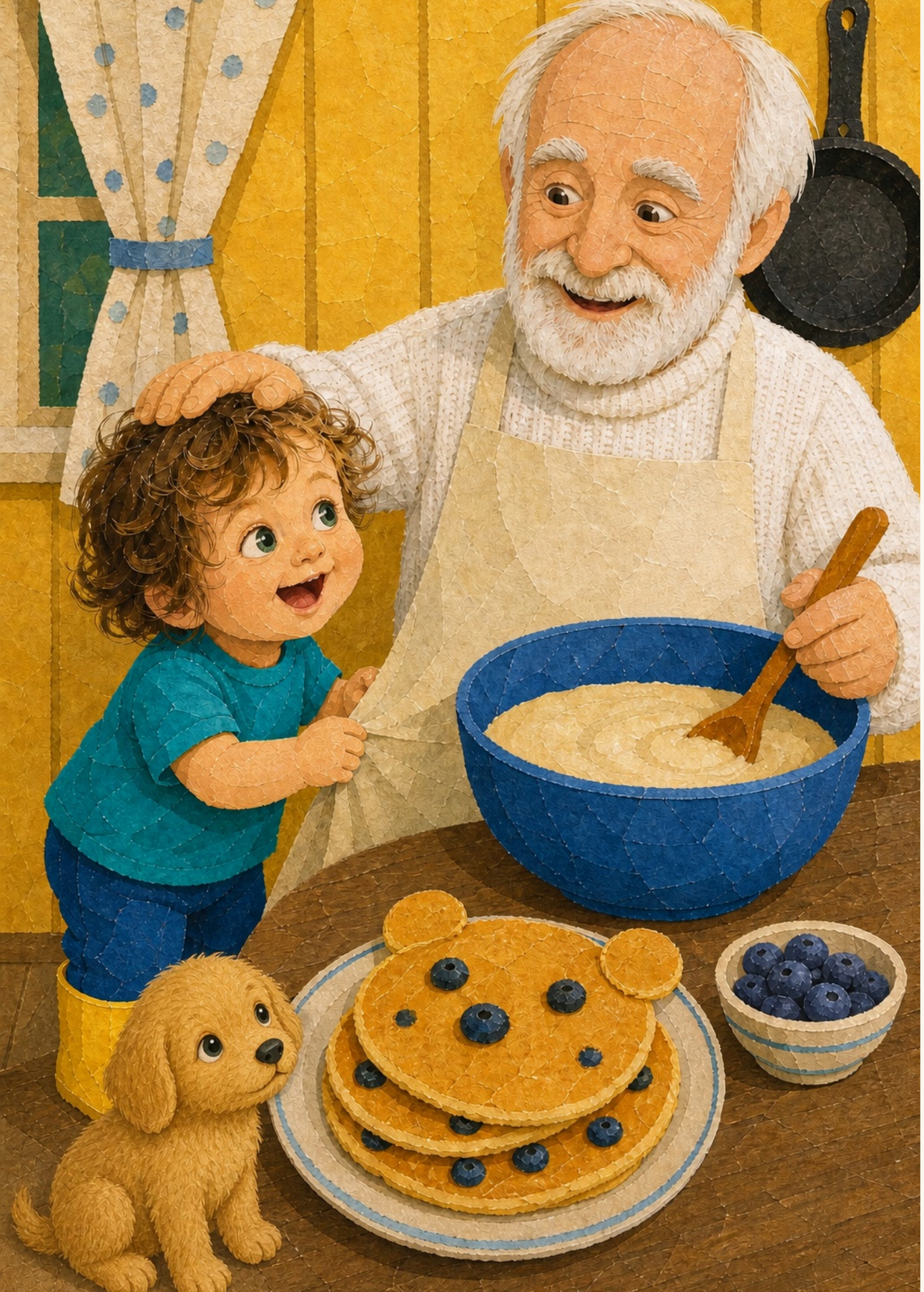
Ludde vizgina uodegą. Hugo užsidengia akis rankomis. „Ku-kū!“ – sako Hugo.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Už gėlių vazono. Štai Ludde žvilgčioja!

Pliukšt! Hugo trepsi baloje. Ludde irgi taškosi. Mažos letenėlės sako: pliumpt, pliukšt.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Pačiame balos viduryje. Štai Ludde taškosi!

Senelis Lennartas maišo tešlą mėlyname dubenyje. Maišo, maišo. Jis paglosto Ludde. Hugo timpteli už prijuostės. „Aš irgi.“

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Prie senelio bato. Štai Ludde sėdi!

Hugo dabar nori žaisti. Jis pasislepia už šviesios užuolaidos. „Ku-kū, Ludde!“ – sako jis.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Ne už užuolaidos. Nė nosytės. Kur galėtų būti Ludde?

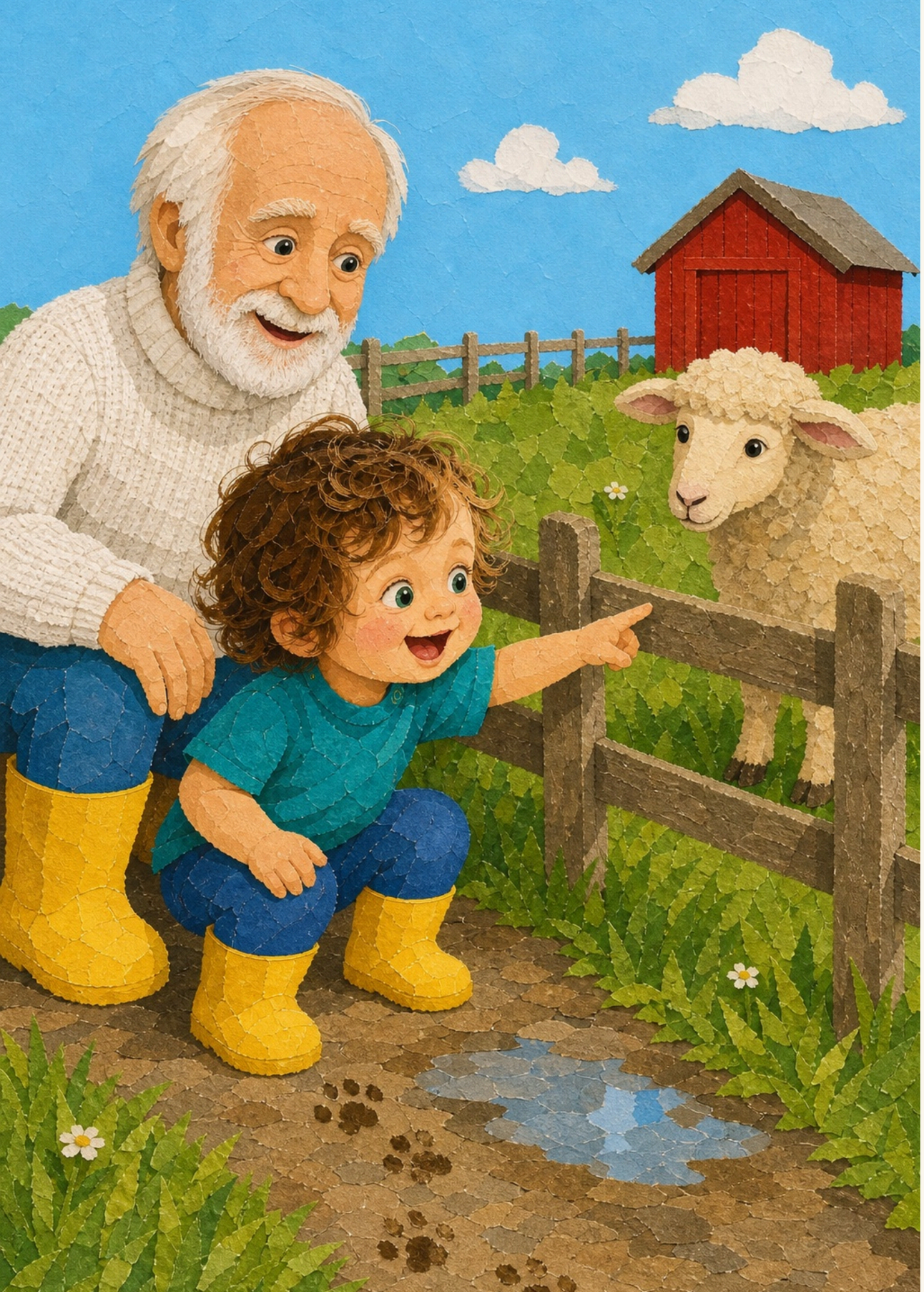
Hugo ropoja po stalu. Čia Ludde paprastai jį randa. Hugo sako: „Au au.“

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Ne po stalu. Jokia letenėlė nepasirodo.

Ant žolės vaikšto antis. „Kvak, kvak!“ – sako Hugo. Prie durų pasimato uodega.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Už durų. Štai Ludde sprunka!

Prie tvoros vaikšto avis. „Bė, bė!“ – sako Hugo. Tada jis pamato mažas šlapias letenėles.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Ne prie avies. Letenėlės veda tolyn!

Hugo seka letenėlėmis. Pliumpt, pliukšt. Jos veda prie raudonos pašiūrės. Hugo sako: „Mū!“

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Ne prie pašiūrės. Viduje tylu.

Hugo sustoja. Letenėlės neina į pašiūrę. Jos pasuka link virtuvės durų!

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Ne pašiūrėje. Kur dabar veda letenėlės?

Iš virtuvės pasigirsta tylus: „Au!“ Hugo parodo į užuolaidą. Juk ten slėpėsi Hugo.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Gal už užuolaidos. Ir vėl ku-kū!

Užuolaida sujuda. Švyst, švyst.

Pasirodo šlapia nosytė. „Au!“

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Už užuolaidos. Štai Ludde!

Senelis Lennartas į lėkštes deda mėlynių blynelius. Paskutinis turi dvi ausytes ir mėlynių akis.

Žiūrėk, žiūrėk. Kur Ludde? Prie Hugo kėdės. O lėkštėje? Ludde blynelis! Hugo rodo: „Žiūrėk!“

Žiūrėk, žiūrėk! Kur Ludde?

Hugo ką tik sukako dveji, ir jis atvyksta pas senelį Lennartą į kaimą su savo geltonais batais. Su pliumpt, ku-kū, mū, bė, kvak ir au jis ieško šuniuko Ludde – iki pat mėlynių blynelių.

lt-lt.sagatilldig.se